

การศึกษา เรื่อง การนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามาตรการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในจังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติตามมาตรการการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในจังหวัดพัทลุง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติตามมาตรการการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในจังหวัดพัทลุง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติกับมาตรการการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในจังหวัดพัทลุง 4) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณานำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ บุคลากรที่ทำงานในส่วนราชการจังหวัดประกอบด้วย ส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การภาคเอกชน ผู้ประกอบกิจการ, ลูกจ้าง, แรงงาน ภาคเกษตรในชนบท, ผู้จบการศึกษาใหม่ และผู้ว่างงาน โดยสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควต้า จำนวนทั้งสิ้น 270 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ และทราบนโยบายร้อยละ 86.3 โดยทราบจากโทรทัศน์ ร้อยละ 60.7

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติ ในภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ได้แก่ การพัฒนาองค์การ สมรรถนะขององค์การ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติและปัจจัยทางการเมือง

3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติในภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ได้แก่ มาตรการช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้างในด้านการประกันสังคม มาตรการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มาตรการช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้างในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน มาตรการแก้ไขปัญหาการว่างงาน และมาตรการช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้างในด้านการจัดหางาน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติกับมาตรการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในจังหวัดพัทลุง ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะขององค์การ ปัจจัยการพัฒนาองค์การ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละปัจจัยกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติตามมาตรการบรรเทาปัญหาการเลิกจ้าง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .672 ถึง .740 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อแนวทาง และกระบวนการในการปฏิบัติตามนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงาน การสนับสนุนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกไปปฏิบัติ

2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อข้อสั่งการเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงานภายในหน่วยงานด้วยความรวดเร็ว ทันเวลากับสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น

3. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับกลไกในการดำเนินงาน การบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างในระดับจังหวัด การติดตามผลกระทบด้านแรงงานจากวิกฤตเศรษฐกิจ การเฝ้าระวังการป้องกันไม่ให้มีการเลิกจ้าง และติดตามผลการดำเนินงานทุกระยะ

The four objectives of this study were as follows : 1) find out the effectiveness of implementation of the policy on preventing and resolving the problem of unemployment as a result of the global economic crisis by following the measure to alleviate the lay-off problem in Pattalung province ; 2) to indicate the factors influencing the effectiveness of policy implementation; 3) identify the relationship between these factors and the effectiveness of the policy implementation ; and 4) to gather the opinions and suggestions from those concerned to use as a guideline to implement the policy more effectively.

A questionnaire was used to collect the data from 270 people. They were the personnel working in the provincial administration under the Ministry of Labour, the Ministry of Agriculture and Cooperatives, the Ministry of Commerce, the Ministry of Industry, the Ministry of Interior, the local administrative organization, Private organizations, business operators, farming employees in rural areas, the newly graduate, and the unemployed. These people were selected by quota sampling. The statistics to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Correlation Coefficient.

The results of the study were briefly stated as follows :

1. Most of the respondents were females, aged 31-40 and had a Bachelor's degree. Most of them were government officers (86.3%) and learned about the policy from television (60.7%)

2. Overall, the studied factors influenced the effectiveness of the policy implementation at a moderated level. In fact, all the factors moderately influenced its effectiveness. These factors were organizational development, organizational efficiency, process of policy implementation, and political factors, respectively.

3. All the dimension of the effectiveness of the policy implementation were found to be moderate. These dimensions were social security measure to assist the laid-off, welfare and labor protection measure to alleviate the suffering of the laid-off, skills development measure, measure to solve the unemployment problem, and measure to help them finding jobs.

4. When the relationship between the variables were studied, it was found that the correlation coefficients were .672 to .740 and the significant level was 0.01 in all. These variables, which were significantly related to the effectiveness of the policy implementation, were organizational efficiency, organizational development, political factor, and process of policy implementation.

Recommendations

1. The administrators should stress on the approach and the process of implementing the policy on unemployment prevention and solution. They should give support in terms of material and equipment, tools and facilities in policy implementation.

2. The administrators should focus on the giving of the order related to the policy implementation in their organizations immediately to cope with the emerging economic crisis.

3. The administrators should give a priority on the operational mechanism in alleviating the unemployment problem at the provincial level, including the following up of the impact of an economic crisis on labor force, the prevention of unemployment, and all stages of policy implementation.